

॥ ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ ॥

ಶ್ರೀಮಧ್ವಸಂಸೇವಿತಪಾದಪದ್ಮಂ
ರುದ್ರಾದಿದೇವೈಃಪರಿಸೇವ್ಯಮಾನಮ್ |
ಋಷ್ಯಾದಿಭಿರ್ವೇದಪಥೈಃ ಸುಗೇಯಂ
ಕಥಂ ನು ಪಶ್ಯೇಯಮವೋಘವೀರ್ಯಮ್ || ೧ ||

ಹೃನ್ಮಂದಿರೇ ಸುಂದರರತ್ನಪೀಠೇ
ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯತ್ಮಕೇ ಸಾರತರೇ ನಿವಿಷ್ಟಮ್ |
ಶ್ರೀಭೂಸಮಾಶ್ಲಿಷ್ಟತನುಂ ತಥಾಽಪಿ
ಪೂರ್ಣಂ ನಿಜಾನಂದಮಯಂ ಪರೇಶಮ್ || ೨ ||

ಅನಂತಪೂರ್ಣೇಂದುಕಿರೀಟಶೋಭಿತಂ
ಸುನೀಲಸ್ನಿಗ್ಧಾಲಕಶೋಭಿಸನ್ಮುಖಮ್ |
ಪ್ರತ್ಯಗ್ರಕಂಜಾಯತಲೋಲಲೋಚನಂ
ಸುಚಂಪಕಾಕೋರಕನಾಸಿಕಾಯುತಮ್ || ೩ ||

ಪ್ರವಾಲಮಧ್ಯಾರ್ಪಿತಕುಂದಕೋರಕಂ
ಸ್ಫುರತ್ಕಪೋಲದ್ಯುತಿದೀಪ್ತಕುಂಡಲಮ್ |
ಕೇಯೂರಭೂಷಾಯುತಬಾಹುದಂಡಕಂ
ಸುಚಕ್ರಶಂಖಾಬ್ಜಗದಾವಿರಾಜಿತಮ್ || ೪ ||

ಗ್ರೈವೇಯರತ್ನಾಭರಣಾದಿಭೂಷಿತಂ
ಸತ್ಕೌಸ್ತುಭಾವೇಷ್ಟಿತಕಂಬುಕಂಧರಮ್ |
ಸುವರ್ಣಸೂತ್ರಾಂಚಿತಸುಂದರೋರಸಂ
ವಿಚಿತ್ರಪೀತಾಂಬರಧಾರಿಣಂ ಪ್ರಭುಮ್ || ೫ ||

ಕರೀರಾಜಕರೋಪವೋರುಯುಗ್ಮಂ
ಪ್ರಿಯಯಾ ಸೇವಿತಜಂಘಯಾ ಸಮೇತಮ್ |
ವರಕೂರ್ಮಪ್ರಪದೇನ ಶೋಭಮಾನಂ
ಹ್ಯನಭಿವ್ಯಕ್ತಸುಗುಲ್ಫಪಾದಯುಗ್ಮಮ್ || ೬ ||

ನಖರಾಜಿಸುಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಕಾಂತ್ಯಾ
ನುತಿಮಜ್ಜನತಾಪಹಾರಿಣಂ ರಮೇಶಮ್ |
ನಿಜಪೂರ್ಣಸುಬೋಧವಿಗ್ರಹಂ
ಪರಮಾನಂದಪರಾತ್ಮದೈವತಮ್ || ೭ ||

॥ ಇತಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಃ ॥

॥ श्री विष्णुस्तुतिः ॥

श्रीमध्वसंसेवितपादपद्मं
रुद्रादिदेवैःपरिसेव्यमानम् ।
ऋष्यादिभिर्वेदपथैः सुगेयं
कथं नु पश्येयममोघवीर्यम् ॥ १ ॥

हृन्मंदिरे सुंदररत्नपीठे
लक्ष्म्यात्मके सारतरे निविष्टम् ।
श्रीभूसमाश्लिष्टतनुं तथाऽपि
पूर्णं निजानंदमयं परेशम् ॥ २ ॥

अनंतपूर्णेदुकिरीटशोभितं
सुनीलस्निग्धालकशोभिसन्मुखम् ।
प्रत्यग्रकंजायतलोललोचनं
सुचंपकाकोरकनासिकायुतम् ॥ ३ ॥

प्रवालमध्यार्पितकुंदकोरकं
स्फुरत्कपोलद्युतिदीप्तकुंडलम् ।
केयूरभूषायुतबाहुदंडकं
सुचक्रशंखाब्जगदाविराजितम् ॥ ४ ॥

ग्रैवेयरत्नाभरणादिभूषितं
सत्कौस्तुभावेष्टितकंबुकंधरम् ।
सुवर्णसूत्रांचितसुंदरोरसं
विचित्रपीतांबरधारिणं प्रभुम् ॥ ५ ॥

करिराजकरोपमोरुयुग्मं
प्रियया सेवितजंघया समेतम् ।
वरकूर्मप्रपदेन शोभमानं
ह्यनभिव्यक्तसुगुल्फपादयुग्मम् ॥ ६ ॥

नखराजिसुपूर्णचंद्रकांत्या
नुतिमज्जनतापहारिणं रमेशम् ।
निजपूर्णसुबोधविग्रहं
परमानंदपरात्मदैवतम् ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीविष्णुस्तुतिः ॥